

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 27/02/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 189

Nhà Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*” hay “*Tướng tùy tâm chuyển*”. Hoàn cảnh tốt hay xấu là do tâm chúng ta. Nếu hoàn cảnh ác liệt nhưng tâm chúng ta thanh tịnh, có chủ thể thì chúng ta sẽ không bị dao động. Chúng ta là người học Phật, nếu gặp chướng ngại, gặp việc buồn phiền thì chúng ta không quá khổ tâm vì chúng ta biết đó là nhân quả. Khi người thế gian gặp phải chướng ngại, khổ đau thì họ sẽ khổ đau đến cùng tận. Nhiều người khi người thân mất, khi phải đối diện với cảnh sinh ly, tử biệt thì họ gào thét, mong người thân sống lại. Từ ngàn xưa đến nay, không ai có thể lưu lại thế gian mãi, tất cả chúng ta đều nằm trong định luật tuần hoàn của vũ trụ. Chúng ta gieo nhân thì chúng ta sẽ nhất định phải nhận quả, do vậy chúng ta phải chủ động gieo nhân tốt, tránh không gieo nhân ác. Nếu chúng ta tùy thuận theo tập khí để tạo tác nhân bất thiện thì chắc chắn, không sớm thì muộn chúng ta cũng phải nhận quả.

Người xưa nói: “*Tướng tùy tâm chuyển*”. Người tâm thanh tịnh, tự tại, an vui thì thân tướng của họ sẽ ngày càng tốt đẹp. Người ngày ngày phiền não thì thân tướng của họ đang tốt cũng sẽ dần chuyển xấu. Nghiệp nhân trong đời quá khứ và nội tâm của chúng ta ảnh hưởng đến thân tướng của chúng ta, do vậy, nếu chúng ta muốn đời sau có thân tướng tốt đẹp thì chúng ta nhất định phải tu nhân tốt.

Người thế gian đi thăm mỹ viện, ăn nhiều dưỡng chất để có tướng mạo đẹp, cơ thể khỏe mạnh nhưng đây chỉ là những điều tác dụng đến vẻ bề ngoài, điều quan trọng là nội tâm chúng ta phải thanh tịnh, tự tại, an vui. Nếu nội tâm chúng ta thanh tịnh, tự tại, an vui thì thân tướng của chúng ta sẽ dần tốt đẹp.

Khi Hòa Thượng Tịnh Không 90 tuổi, khuôn mặt Ngài vẫn gần như không có đồi mồi, không có nếp nhăn. Hòa Thượng đã có hơn 70 năm bôn ba khắp nơi trên thế giới, tận tâm tận lực phục vụ chúng sanh, khi Ngài hơn 90 tuổi, thân vật chất của Ngài cũng dần dần hao mòn. Chúng ta tu hành tốt thì chúng ta có thể kéo dài tuổi thọ của thân tướng nhưng chúng ta không thể nằm ngoài định luật “*thành, trụ, hoại, không*”, hay “*sinh, trụ, di, diệt*”. Chúng ta sinh ra, trụ lại một thời gian, sau đó, cơ thể chúng ta sẽ dần biến đổi và mất đi. Chúng ta biết rõ điều này để khi vô thường đến chúng ta không quá đau khổ. Một ngày nào đó, Cha Mẹ, vợ chồng, con cái của chúng ta cũng sẽ mất đi. Chúng ta tu hành là để chúng ta nhìn thấu chân tướng của vũ trụ nhân sanh, chúng ta có cách đối đãi phù hợp, không bị chúng sai sử.

Tôi biết một gia đình, khi người vợ vừa mới mất thì hôm sau, người chồng mất theo, ông cảm thấy vô cùng đau khổ, không thể sống được một mình ở thế gian. Chúng ta học Phật, chúng ta biết rõ, chúng ta đến thế gian một mình và cũng sẽ rời khỏi thế gian một mình, chúng ta phải tự chuẩn bị hành trang để ra đi. Điều này giống như nếu một người chuẩn bị đi xa mà họ không chuẩn bị đầy đủ lương thực thì họ sẽ bị đói. Chúng ta phải chuẩn bị đầy đủ năng lực, phước báu để đến một thế giới tốt đẹp hơn.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, xin hỏi người đã tái hôn nhưng tu hành rất có thành tựu thì có thể vãng sanh hay không? Người đó có được đến đạo tràng lễ sám, trợ niệm giúp người mất hay không? Có một vị pháp sư cho rằng người tái hôn thì không được làm những việc này, vậy thì có đúng không?”*

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là người học Phật, chúng ta nhất định phải ghi nhớ một đại nguyên tắc, đó là “Y pháp bất y nhân”**. Trên Kinh Phật có nói thì chúng ta tin, nếu một người nào đó nói thì chúng ta phải xem lại. Có những người tu hành nhưng vẫn rất phân biệt chấp trước.

Trước đây, có người hỏi Hòa Thượng, khi họ đang đi du lịch thì nhìn thấy một ngôi chùa, họ muốn vào đánh lễ Phật, họ đang mặc váy ngắn nên bị một người mắng rằng: *“Ăn mặc như vậy mà đi chùa thì sẽ đọa Địa ngục!”*. Hòa Thượng nói: **“Người mắng cô gái kia đọa địa ngục mới là người phải đọa địa ngục, vì họ đã đoạn nhân duyên được gặp Phật, được lễ Phật của người khác”**. Tâm chúng ta bất kính thì chúng ta mới tạo tội. Chúng ta dùng tâm cung kính lễ Phật thì chúng ta sẽ có phước báu.

Trong xã hội hiện đại, chúng ta là người học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải mặc *“kín cổng cao tường”*, chúng ta có thân tướng trang nghiêm thì người khác sẽ không khởi tâm dâm dục. Nếu chúng ta ăn mặc hở hang, dẫn khởi tâm dục của người thì chúng ta đã có tội. Người thế gian rất khổ vì hơn 2/3 cuộc đời họ đi làm đẹp cho cái nhìn của người khác. Chúng ta muốn làm đẹp để chiêu dụ, dẫn khởi tâm dục của người thì chúng ta đã tạo nhân bất thiện.

Thầy Thái từng nói, ngày nay, những bức ảnh quảng cáo đều dùng hình ảnh người nữ để giới thiệu sản phẩm. Ví dụ, bức tranh quảng cáo máy lọc nước thường có người nữ đứng cạnh máy lọc nước, mọi người nhìn tấm bảng quảng cáo thì sẽ phải nhìn thân tướng của người nữ. Đây là nhà quảng cáo muốn mọi người nhìn vào thân người nữ, mọi người không muốn nhìn cũng phải nhìn. Hằng ngày, con người luôn bị dẫn khởi sát, đạo, dâm. Chúng ta là người học Phật chúng ta phải hết sức cẩn trọng, chúng ta không nên ăn mặc để dẫn khởi dục vọng của người. Người xưa nói: *“Hương của tất cả các loài hoa không thể bay ngược gió, hương đức hạnh vượt gió bay muôn phương”*. Trong *“Kinh Thi”* hai câu đầu nói: *“Yếu diệu thực nữ, quân tử hảo cầu”*.

Người nữ chân thật có tài năng, đức hạnh thì người quân tử sẽ đi tìm. Chúng ta có đức hạnh, tài năng thì người khác sẽ tìm đến chúng ta.

Tôi khởi ý niệm là chúng ta cần có trung tâm đào tạo “*công, dung, ngôn, hạnh*” cho người nữ và “*cần, kiệm, liêm, chính*” cho người nam. Tất cả giáo huấn của Thánh Hiền, Phật Bồ Tát đều có đầy đủ những kiến thức này, chúng ta không cần tìm cầu ở nơi khác. Chúng ta cùng nhau học tập “*Con đường đạt đến nhân sanh hạnh phúc*”, “*Nữ đức*”, ở đây đều có đầy đủ những nội dung mà chúng ta cần học. Chúng ta đừng chạy theo người khác, đừng sợ những thứ chúng ta đang học là lỗi thời. Chúng ta đầy đủ đức hạnh, cần, kiệm, liêm, chính, công, dung, ngôn, hạnh thì rất nhiều người sẽ tự tìm đến chúng ta. Hòa Thượng nói: “*Y pháp bất y nhân*”. Chúng ta nghe theo lời Phật, lời Thánh Hiền, không tùy tiện nghe theo lời người khác

Hòa Thượng nói: “*Tịnh Độ Ngũ Kinh Nhất Luận*” là những bộ Kinh chủ tu của Tịnh Tông, trong năm Kinh một một Luận không nói và trên Kinh Phật cũng không nói là không cho phép người tái hôn đến đạo tràng lễ Phật, nghe Kinh, tu sám hối hay trợ niệm cho người mất, do đây có thể biết Phật Bồ Tát hoàn toàn cho phép. Nơi nào không cho chúng ta đến thì chúng ta đến nơi khác”. Có người là chủ đạo tràng không cho phép một số người được đến, Phật Bồ Tát không ngăn cấm ai.

Nhiều người học Phật pháp không đến nơi, đến chôn, không dẫn giải đúng theo lời Phật dạy. Chúng ta học Phật pháp, học chuẩn mực Thánh Hiền phải có sự truyền thừa. Chúng ta học Phật, đọc sách Thánh Hiền để nói cho người khác nghe mà chúng ta không làm thì chúng ta là Thánh Hiền trên giấy.

Hòa Thượng từng nói: “*Có người suốt ngày giảng về đạo lý nhân quả cho người khác nghe nhưng chính mình thì không sợ nhân quả*”. Nhiều người bảo người khác bố thí nhưng chính mình thì không bố thí. Những việc này diễn ra rất nhiều khiến mọi người nghi ngờ đối với Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền. Họ tự hỏi, tại sao người học Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền lại làm như vậy. Chúng ta phải làm theo tiêu chuẩn của Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền. Chúng ta nói hay đến mức “*hoa trời rơi rụng*” nhưng chúng ta có thật làm hay không? Tiêu chuẩn của người học Phật là phải xa lìa “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Khi có người hỏi Khổng Tử làm như thế nào đúng thì Ngài nói: “*Tu vô tà*”. “*Tà*” là tà vậy, ý niệm tà vậy là ý niệm “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”.

Người xưa định nghĩa: “*Nhất niệm bất sanh tất vị thành*”. Không sanh một ý niệm nào thì mới gọi là thành. Chúng ta làm bất cứ việc gì mà chúng ta để lợi ích cho mình, cho tập thể thì chúng ta đã có ý niệm. Chúng ta làm đơn thuần để mọi người được tốt hơn mà không cần khởi ý niệm.

Hòa Thượng nói: “*Y pháp bất y nhân*”. Chuẩn mực của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền chính là pháp. Con người không phải là pháp, con người vẫn có thể sai, là người

thì không tránh khỏi sai lầm. Nếu chúng ta không cẩn trọng thì ý niệm đầu của chúng ta chưa sai nhưng những ý niệm sau của chúng ta sẽ sai. Nếu người khác làm sai mà chúng ta vẫn làm theo thì chúng ta đã “*cảm tình dụng sự*”. Chúng ta thấy họ làm sai thì chúng ta phải khuyên can, nếu họ không nghe thì chúng ta rời khỏi, chúng ta không được có tâm bất kính. Trong “*Đệ Tử Quy*” dạy chúng ta: “*Cha Mẹ lỗi, khuyên thay đổi. Mặt ta vui, lời ta dịu. Khuyên không nghe vui can tiếp. Dùng khóc khuyên, đánh không giận*”. Chúng ta phải khuyên can người khác bằng tâm chân thành.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, trong quá khứ vì xây dựng sự nghiệp mà con đã bỏ qua thời gian trưởng thành của con cái, là bảo bối của chính mình, hiện tại, các bạn ấy đã là học sinh trung học nhưng suốt ngày đều xem tivi, máy tính, chơi những trò chơi điện tử chém giết, ma quái rất đáng sợ. Con hỏi tương lại thì chân thật cảm thấy hối hận nhưng hối hận đã không còn kịp, con đau lòng đến vô cùng tận, con xin hỏi, có cách nào bổ cứu hay không?*”.

Rất nhiều người trong xã hội gặp phải vấn đề này, nhiều bậc Cha Mẹ dành thời gian kiếm tiền, tranh danh đoạt lợi, bỏ quên của để dành, bảo bối của chính mình. Trẻ cần được dạy bảo, uốn nắn để trưởng thành nhưng chúng ta để chúng chìm đắm trong trò chơi điện tử. Nhiều quý tử đua xe, không đội mũ bảo hiểm, khi gặp cảnh sát thì không dừng, chúng không sợ điều gì vì chúng đã từng chìm đắm trong thế giới game.

Trước đây, có một người thanh niên tâm sự với tôi, cậu vì chơi game mà đã giảm 8kg, thi trượt đại học, tốn rất nhiều tiền bạc của Cha Mẹ, cậu đã xếp thứ 6 trên bảng xếp hạng của thế giới. Trong Game, cậu có gia đình, vợ, con, có rất nhiều huy hiệu, tiền bạc, trong Game mọi người nhìn thấy đều tránh đường, mỗi món đồ trên Game đều có thể bán được rất nhiều tiền. Khi cậu giải nghệ, cậu tặng lại cho người khác toàn bộ tiền bạc châu báu ở trên Game, cậu phải dùng 3 ngày mới cho đi hết, nhiều tay Game thủ nói cậu bị “*khùng*”. Cậu cho rằng nếu bán những tài sản trên để lấy tiền thì cậu sẽ lại dùng số tiền đó để chơi game nên cậu quyết định tặng mọi người. Cậu gọi điện nhờ nhà sản xuất phá bỏ nhân vật game đó nhưng họ nói không thể phá bỏ nhân vật này vì nếu phá sẽ làm hỏng chương trình game vì vậy chỉ có thể nhốt nhân vật game đó lại. Nhiều người có quyền lực ở trên game nên họ nghĩ ở ngoài đời họ cũng có quyền lực. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng, nếu con chúng ta nghiện game thì chúng sẽ rất khó giác ngộ, quay đầu. Tôi biết một người, cách đây hơn mười năm, cậu đã đăng ký một đường truyền Internet mà mỗi tháng cần trả hàng chục triệu đồng để chơi game, cậu không lập gia đình, không làm bất cứ công việc gì mà chỉ sống trong thế giới game.

Hòa Thượng nói: “***Truyền hình, vi tính là đại ma vương của thế gian ngày nay, bạn mời hai thứ này vào trong nhà bạn thì nhà bạn không dễ có thái bình***”. Trước đây, trong nhà tôi không có tivi, hai đứa bé nhà tôi gần như không biết, không xem

các chương trình trên tivi. Sau này, khi lớn lên, chúng xem các chương trình trên Internet nhưng may mắn là tình hình không nghiêm trọng.

Trong xã hội hiện đại, sự thuận tiện khiến con người mất hết năng lực. Cha Mẹ phải hết sức cẩn trọng. Nếu hiện tại, chúng ta cần nấu cơm bằng bếp củi thì chúng ta sẽ không biết cách làm. Tôi có thể làm được việc này vì khi còn nhỏ, tôi nấu cơm bằng rơm, lá dừa, lá chuối hay bằng bất cứ vật liệu nào có thể cháy. Ban đầu, khi tôi nấu cơm, phần cơm ở dưới đáy nồi bị cháy, phần cơm ở giữa bị khê và cơm ở trên thì sống. Sau đó, tôi dần điều chỉnh, khi nấu cơm, lúc nào cần bớt lửa thì tôi rút bớt củi và tôi đảo phần cơm ở dưới đáy nồi để cơm không bị khê. Ngày nay, cuộc sống quá tiện nghi nên con trẻ không có việc để làm. Người xưa dạy: “*Nhàn cư vi bất thiện*”, nếu trẻ rảnh rỗi thì chắc chắn chúng sẽ trở nên bất thiện.

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật có trí tuệ thì không mua tivi, không mua vi tính. Đương nhiên làm như vậy cũng quá đáng, tốt nhất là khi trẻ xem truyền hình, vi tính thì chúng ta phải giám sát chặt chẽ, các bạn nhỏ xem thì chúng ta phải xem, không để chúng tùy tiện vào những trang mạng không tốt, thậm chí, chúng ta phải chọn lựa tiết mục phù hợp với lứa tuổi của chúng, phải dạy chúng nên xem thứ gì, thứ nào tốt và không tốt. Những việc này, trong xã hội rất phổ biến, đây cũng là lời cảnh báo đối với Cha Mẹ. Đây là một vấn đề rất nghiêm trọng*”.

Hòa Thượng nói: “*Một gia đình có thể hưng vượng hay không là do thế hệ sau của gia đình đó có tài năng, có đức hạnh hay không*”. Nếu trẻ không được tiếp xúc chuẩn mực của người xưa, chuẩn mực Thánh Hiền, trẻ học thói hư tật xấu thì gia tộc đó không thể tốt đẹp. Ngày nay, rất nhiều người lợi dụng công nghệ hiện đại để ăn trộm. Nhiều người lên mạng đặt xe, đặt khách sạn, chuyển tiền xong thì mới biết mình bị lừa.

Người xưa nói: “*Thân bị thương, Cha Mẹ lo. Đức tổn thương, Cha Mẹ tủi*”. Nếu con cái làm trái luân thường đạo đức, luật pháp thì Ông Bà, Cha Mẹ sẽ đau khổ. Năm nay, các nơi xin tổ chức trại hè thì tôi liền đồng ý, đây là cơ hội để chúng ta giáo dục các con làm người tốt, chúng ta sẽ vất vả hơn nhưng chúng ta nên cố gắng. Một gia đình không có những người con tài năng, hiếu hạnh thì gia đình đó không thể hưng vượng. Nếu những người con có đức mà không có tài thì đức sẽ chiêu cảm tài; nhưng nếu những người con có tài năng mà không có đạo đức thì chúng sẽ gây nguy hiểm cho xã hội.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!